خبر

انتصاب سرپرست مدیریت دوبلاژ

با حکم مدیرکل تأمین و رسانه بین‌الملل سیما، سرپرست مدیریت دوبلاژ این اداره‌کل منصوب شد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سیما، محمد غلامرضایی، مدیرکل تامین و رسانه بین‌الملل، فرشید شکیبا را به سمت سرپرست مدیریت دوبلاژ منصوب کرد. بر پایه این گزارش، در این حکم آمده است با توجه به این که دوبلاژ سیما یکی از ارکان پیش‌برنده و شناخته‌شده در عرصه هنر رسانه بوده و سهم به‌سزایی در پیشبرد اهداف رسانه‌ملی برای ارائه تصویر صحیح و دقیق از ایران، منطقه و جهان به مخاطبان داشته، لذا شایسته است در ادامه از این ظرفیت مهم برای تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی بهره برد. تقویت ظرفیت زبان‌گردانی از طریق شناسایی و جذب استعدادهای جدید در حوزه گویندگی و صداپیشگی، برنامه‌ریزی و اجرای دوره‌های آموزشی مورد نیاز جهت ارتقای سطح دانش همکاران، طراحی و راه‌اندازی سامانه‌های برخط برای مکانیزه شدن فرآیندهای داخلی و خارجی دوبلاژ و شناسایی و بهره‌برداری از ظرفیت تیم‌های دوبله توانمند و مستعد در سطح کشور از مواردی است که در این حکم به آن تأکید شده است. در پایان ضمن تاکید بر تکریم و حفظ شأن استادان و پیشکسوتان عرصه دوبله کشور به عنوان سرمایه‌های هنر، از زحمات و خدمات مجتبی نقی‌ئی در ایام تصدی این مسئولیت قدردانی شده است.

جهانگیر الماسی در گفت‌وگو با «جام جم» مطرح کرد

تلویزیون خانه من است

زینب علیپور طهرانی
گروه رسانه

جهانگیر الماسی بیش از ۵۰ سال است که در عرصه هنر فعالیت می‌کند و در سریال‌های بسیاری حضور داشته و نقش‌های ماندگاری را در تلویزیون ایفا کرده است. از جمله حضورش در مجموعه‌های هزار دستان، کوچک جنگلی، گوهر کمال، پس از باران، طفلان مسلم و در چشم باد. از این‌رو در پایان هفته گذشته حسین قرایی، مدیرکل روابط عمومی صداوسیما به پاس سال‌ها هنرنمایی این بازیگر در سریال‌های تلویزیونی از این هنرمند دعوت کرد و در مراسمی تقدیر به‌عمل آورد. او در این مراسم گفت: «هر وقت ما شما را از یاد ببریم یعنی شناسنامه‌مان را گم کرده‌ایم، بنابراین شما را هیچ‌وقت از یاد نمی‌بریم». جام‌جم نیز با او گفت‌وگویی پیرامون این دیدار و سال‌ها فعالیت در بازیگری داشته است که می‌خوانید.

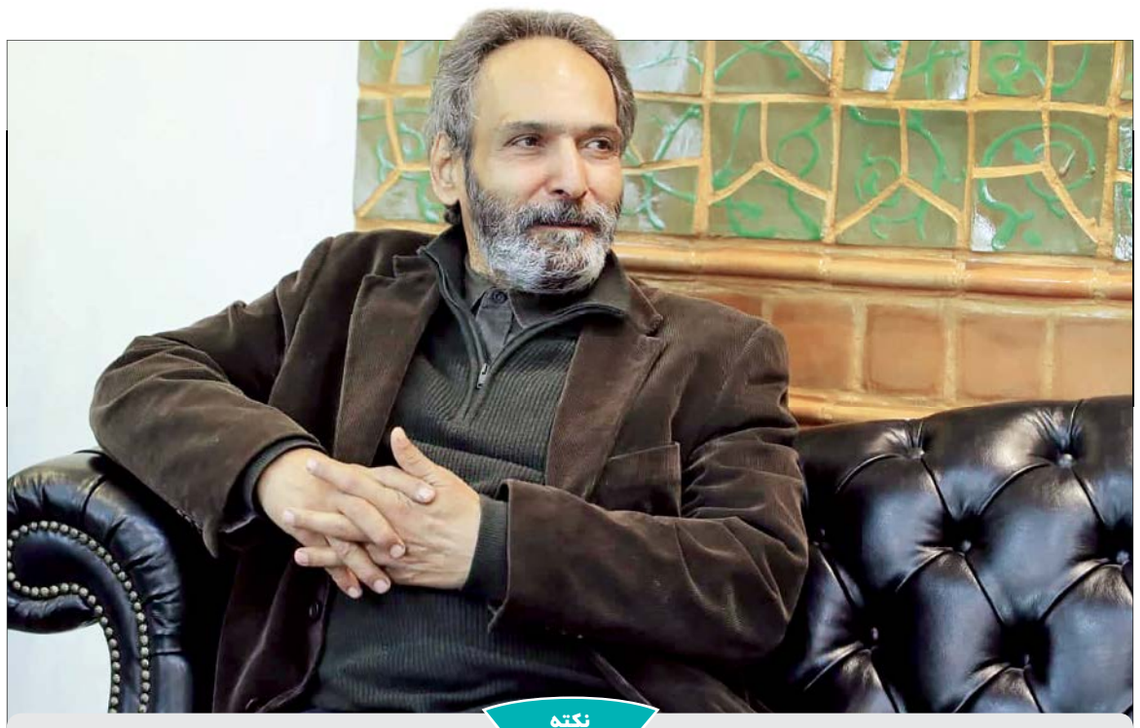

شما سال‌هاست در سینما و تلویزیون نقش‌های ماندگاری را بازی کرده‌اید اما چند سالی است حضور کمرنگی در آثار نمایشی دارید. دلیل خاصی دارد؟ آیا دوستان فیلمساز شما را فراموش کرده‌اند یا خودتان ترجیح می‌دهید کمتر حضور داشته باشید؟

من همیشه در کارهایی که پیشنهاد شده بازی کردم و به‌دنبال نسبتی بین خودم و آن کار و مردم بودم. از طرفی رویکرد برخی تهیه‌کننده‌ها و کارگردان‌های سینما متاسفانه طبق یک آمار اشتباه و یک دستکاری فرهنگی در حوزه نشانه شناسی بازار و استقبال مردم، تصرفی شده است. یعنی از کلمه کمدی گرفته تا لفظ مردمی و من دلیلش را نمی‌دانم که چرا وقتی می‌گویند یک کار مردمی است باید سخیف، سطحی، مبلغ فحاشی و بی‌ادبی و بی‌تربیتی باشد. ما در فرهنگ عامیانه‌مان همیشه در کنار ارزش‌های اعتقادی‌مان چیزهایی به نام ادب، شخصیت و تربیت داشتیم. هیچ ملتی مثل ما برای رفتار اجتماعی مردم این همه واژه ندارد. همین رویکرد باعث شده آدم‌هایی مثل بنده جایی در آثار نمایشی نداشته باشیم، چون ما قائل به اصولی هستیم و این اصول وقتی رعایت نمی‌شود، خود به خود ما کنار گذاشته می‌شویم.

این موضوع بیشتر در فیلم‌های سینمایی وجود دارد. در تلویزیون ما کمتر با چنین پدیده‌ای مواجه هستیم. از دیدارتان با آقای قرایی بگویید که از شما تقدیر به‌عمل آوردند.

بله، همین موضوع باعث شده من سال‌هاست در سینما فعالیت نکنم. درباره دیدار مدیرکل روابط عمومی صداوسیما هم باید بگویم که خیلی خوشحال شدم به یادم بودند. اتفاقا در صحبتی که با آقای قرایی در آن دیدار داشتم هم گفتم، با دوستی برای خیریه‌ای رفته بودیم که به همت صداوسیما و شهرداری برگزار شده بود و ما با گلریزان حدود ۳۰۰ مادر را آزاد کردیم. ما به یک مدیریت هوشمند در روابط اجتماعی‌مان نیاز داریم تا درگیر چنین مسائلی نشویم.

در همان مراسم دیدار با مدیرکل روابط عمومی صداوسیما این مسائل را مطرح کردید تا در سریال‌سازی به این موضوعات پرداخته شود؟

ما تابع آموزه‌هایی هستیم که با آنها بزرگ شده‌ایم. یعنی من با فرهنگی شکل گرفتم که راجع به هر موضوعی اظهارنظر نمی‌کنم. متاسفانه برخی از همکاران خودشان را نخود هر آشی کرده و درباره هر چیزی اظهارنظر می‌کنند. با این‌که تخصصی در این زمینه‌ها ندارند.

شما پیشکسوت‌ها به نوعی گنجینه هنر هستید، بنابراین فکر می‌کنید چقدر باید به پیشکسوت‌های این عرصه بها داده شود و از آنجا که از سنی به بعد نقش‌های چندان خاص و ویژه‌ای برای پیشکسوت‌ها نوشته نمی‌شود، توجه بیشتری به خواسته‌های آنها در آثار نمایشی شود؟

به نظر من باید زمینه کاری برای‌شان مهیا شود. گرچه در برخی موارد با تبعیض‌ها روبه‌رو هستیم. یعنی آقا و خانمی را دعوت به کار می‌کنیم که اصلا تخصصی در هنر ندارد. در صورتی که ما آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌های بسیاری داریم که همه ساله خروجی‌های زیادی مرتبط با هنر دارند و باید به آنها بها داده شود. دانشجوها و هنرآموزهایی که هزینه‌های بسیاری بابت آموزش پرداخت کرده‌اند اما متاسفانه در سینما می‌بینیم چهره‌هایی وارد این عرصه می‌شوند که نتیجه مهمانی‌های شبانه و آشنایی با عوامل سازنده آن فیلم است و تاسف‌بارتر این‌که به جای کمدی، لودگی بازی کرده و دستمزدهای کلانی هم دریافت می‌کنند. آن هم در حالی است که هم‌نسلان من تا ۱۰ سال بدون دستمزد کار می‌کردند، چون می‌گفتند باید اول یاد بگیرید. من غبطه می‌خورم وقتی این چیزها را می‌بینم. چون من در ۷۰ سالگی هنوز مستاجرم. نه فقط من، بلکه خیلی از همکاران و همسن‌های من مستاجر هستند اما عده‌ای هنوز نیامده بار خود را بسته‌اند و میلیاردی دستمزد می‌گیرند! اما ما فراموش شده‌ایم.

البته صداوسیما و مردم هیچ‌گاه شما را فراموش نکرده‌اند.

تلویزیون که خانه من است و من با تلویزیون فعالیت تصویری‌ام را آغاز کردم. اولین تولید تئاتر تلویزیونی بعد از انقلاب را من و آقای بشردوست در خرداد سال ۱۳۵۸ انجام دادیم. اولیه تله‌پلی یعنی چیزی بین تئاتر و فیلم را من برای تلویزیون ساختم. همین‌طور مجموعه‌های «همشهری» و «ستارخان» که فیلمنامه‌اش را من نوشتم. من همراه پرویز بشردوست اولین نشریه فرهنگی هنری بعد از انقلاب را با نام نوشین منتشر کردیم. آن زمان کسی ما را حمایت نمی‌کرد و با سختی‌های بسیاری این کارها را انجام می‌دادیم اما هدف مقدس ما مسئولیت اجتماعی بود. به همین دلیل وقتی بعضی چیزها را می‌بینم ناراحت می‌شوم. این‌که عده‌ای بدون تجربه و تخصص و توانایی وارد عرصه هنر شده‌اند و دستمزدهای کلانی هم می‌گیرند. در صورتی که وظیفه هنر، تولید و توزیع دانایی و آگاهی به صورت مستقیم و غیرمستقیم است.

شما نقش‌های متفاوت و ماندگاری را در تلویزیون بازی کرده‌اید که برای مردم خاطره‌ساز شده است. با این حال کدام‌یک از نقش‌ها را خودتان بیشتر دوست دارید یا مردم با دیدن شما آن سریال و نقش در ذهن‌شان تداعی می‌شود؟

مردم که همیشه لطف دارند و من را با همه نقش‌هایی که بازی کرده‌ام به یاد می‌آورند. شاید به این دلیل است که از حدود ۳۰۰ نقشی که به من در یک مقطعی پیشنهاد شد، من فقط ۲۰ کار بازی کردم. آن هم به خاطر اصل مسئولیت اجتماعی که داشتم. به همین دلیل کارها ماندگار شدند.

البته خودم همه کارهایی را که بازی کردم دوست دارم اما مردم سریال‌های «پس از باران»، «هزاردستان» و «گوهر کمال» را بیشتر به خاطر دارند و دوست داشتند. با این‌که من در پس از باران نقش منفی بازی کردم اما مردم دوست داشتند و در ذهن‌شان ماند. برای من که فرقی نمی‌کرد نقش منفی بازی کنم یا مثبت. یک سری ملاک‌ها مهم بود که باعث انتخاب می‌شد که خوشبختانه ملاک‌های درستی بود.

نکته

نوجوانی و جوانی‌ام با تلویزیون گذشت

الماسی در حاشیه دیدار با مدیرکل روابط عمومی صداوسیما گفت: من تا امروز به‌هیچ‌وجه به تولید اثر هنری و رسانه‌ای به‌عنوان منبع درآمد صرف نگاه نکردم. برای این‌که پشتش یک مسئولیت اجتماعی و تاریخی نهفته است. من در سازمان صداوسیما و تلویزیون ایران از نوجوانی و جوانی که فعال بودم، زندگی کردن را تجربه کردم و یاد گرفتم. با این‌که رشته تحصیلی من در دانشگاه چیز دیگری بود اما از کودکی درست از چهارپنج سالگی با دنیای نمایش آشنا شدم و آن را شناختم.

گپ

گفت‌وگوی «جام جم» با امیرحسین مدرس

رادیو هنوز هم مورد اعتماد است

معصومه سلیمانی
گروه رسانه

امیرحسین مدرس از همان زمانی که برنامه «نیمرخ» را با حسین رفیعی اجرا می‌کرد و تکیه‌کلام‌های «موقشنگ و حرف جالب» را می‌زد، بین مخاطبان پرطرفدار شد. هم اجرای او و هم صدایش در تیتراژ سریال «متهم‌گریخت» به کارگردانی رضا عطاران، او را در تلویزیون ماندگار کرد. تجربه بازیگری، اجرا، خوانندگی، نویسندگی و بسیاری فعالیت‌های هنری دیگر، در کارنامه او ثبت شده است. البته به نظر می‌رسد که او مدتی است از تلویزیون فاصله گرفته و در رادیوصبا برنامه اجرا می‌کند. «قندپارسی» و «قصه‌های ظهر صبا»، ازجمله برنامه‌هایی است که با گویندگی و اجرای مدرس از این شبکه پخش می‌شود. او معتقد است که رادیو هنوز هم مورد اعتماد است. هنرمندی مدرس را حالا بیشتر در رادیو می‌توان دید. به بهانه برنامه‌های این روزهای مدرس، با او گفت‌وگو کردیم. امیرحسین مدرس، بازیگر و مجری رادیو به جام جم می‌گوید: این روزها بیشتر وقتم را به پروژه یافتن و تصحیح و شرح نسخه‌های خطی اختصاص دادم که این کار را در حوزه‌های ادبیات (شعر و نثر)، معارف و هنر انجام می‌دهم. کتاب «وحی بر توفان» دربردارنده اشعار آقامحمد شیخا اولین کتاب منتشرشده از این پروژه است، کتاب‌های دیگری هم آماده چاپ است که به‌زودی منتشر خواهد شد.

مدرس با اشاره به این‌که برنامه «به توان هفت» یک برنامه صمیمی است، می‌گوید: از آنجا که این برنامه روایتی نو از داستان‌های عامیانه است که با ترکیب سکانس‌هایی از فیلم‌های سینمایی تهیه می‌شود، برای شنوندگان خاطره‌انگیز است و به‌راحتی با آن ارتباط برقرار می‌کنند چون گاهی قصه زندگی خود را در آن می‌شنوند یا پاره‌ای از تجربیات یا خاطرات خود را در آن می‌یابند.

ضرورت برنامه‌های طنز

مجری و بازیگر تلویزیون درباره کار در رسانه گفت: من اصولا همه کارهایی را که انجام داده‌ام دوست داشته و دارم اما در هر دوره‌ای فضا مناسب انجام یک فعالیت است. یک وقت‌هایی اجرا در تلویزیون یا بازیگری برایم جذاب است. وقتی دیگر در عرصه‌ای دیگر هرکدام مقتضیات و شرایط خاص خود را دارند. در رادیو شما با مقوله تصویر سر و کار ندارید. باید قادر باشید تصویرسازی کنید و این کار هم نیاز به ظرافت و دقت دارد. در رادیو یک مجری و گوینده باید به زبان‌فارسی اشراف داشته باشد و از آنجا که زبان فارسی آمیخته با زبان عربی است یک گوینده رادیو باید به ادبیات عربی تا حد قابل‌قبولی آشنا باشد و اما تصویر در سیما گاهی حسن محسوب می‌شود و شما را یک پله جلوتر می‌برد. به‌راحتی می‌توانید با کمک لحن و حالت چهره و زبان بدن پیام را منتقل کنید ولی گاهی همین تصویر خلاقیت را از شما می‌گیرد.

رادیو همچنان صمیمیت دارد

مدرس تاکید می‌کند: در کل رادیو را بیشتر می‌پسندم چون احساس می‌کنم رادیو هنوز صمیمیت دارد. روزگار همه چیز را تغییر می‌دهد ولی با همه اینها رادیو هنوز رسانه معتمدتری است که مخاطبانش را حفظ کرده و این بار مسئولیت را در رادیو دوچندان می‌کند. اگر به هر دلیلی مردم تلویزیون را نبینند بازهم ممکن است جذب رادیو شوند.

یک نفر اگر رادیو را گوش نکند ممکن است اتفاقی در جایی باشد که رادیو را بشنود و جذب آن شود. پس رادیو باید بسیار مراقب باشد که از این صمیمیت و اعتماد کاسته نشود بلکه به آن افزوده شود.

گفت‌وشنود

بازیگر سریال تلویزیونی «تمام‌رخ»

دوست دارم نقش قهرمان امنیتی را بازی کنم

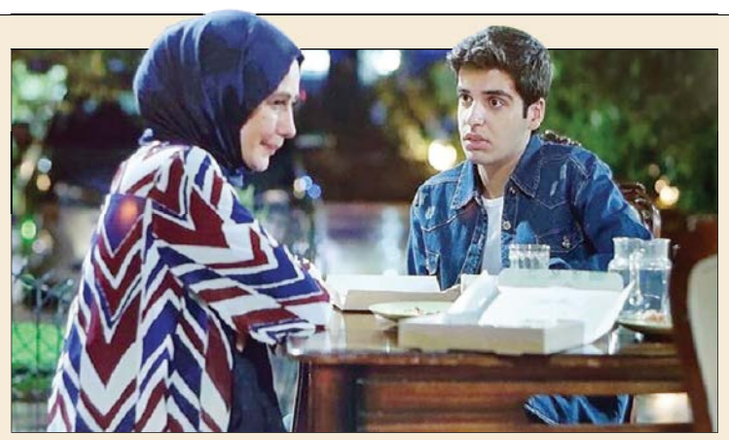

مانی رحمانی، بازیگر «تمام‌رخ» که نخستین بازی خود را در یک مجموعه امنیتی تجربه می‌کند، گفت: اگرچه کاراکتر من خیلی وارد مسائل امنیتی و اکشن داستان نمی‌شد و نشد اما حس و حال و فضای حاکم بر فیلمنامه و روند فیلم، تاثیر خود را روی کاراکتر دارد که برای من، تجربه جدیدی بود.

او تاکید کرد: بعد از ۱۴ سال فعالیت بازیگری و ایفای نقش در ۴۰ فیلم و سریال، بازی در تمام‌رخ تجربه جدیدی بود و دوست داشتم در چنین ژانری کار کنم.

وی افزود: باتوجه به این‌که سن من هم بالا می‌رود، بازی در نقش قهرمان فیلم‌های امنیتی که دنبال آدم‌های بد می‌رود را ترجیح می‌دهم.

رحمانی تاکید کرد: بازی در مجموعه‌ها و فیلم‌های امنیتی را دوست دارم و اگر نقش مدنظر که همان قهرمان امنیتی است، پیشنهاد شود؛ حتما آن را می‌پذیرم.

وی گفت: باتوجه به حضور بازیگران جوان همسن و سال من در مجموعه‌های امنیتی مانند گاندو و خون‌سرد، فکر می‌کنم در زمان حاضر زمینه بازی در چنین نقشی با توجه به سن و جثه‌ام برایم مهیاست.

این بازیگر جوان سینما و تلویزیون درباره داستان تمام‌رخ که علاوه بر مساله دارو و کرونا به مساله داعش هم می‌پردازد، توضیح داد: مساله کمبود دارو خیلی مهم‌تر و واجب‌تر بود که به آن پرداخته شود؛ باتوجه به این که به خاطر نبود یا کمبود داروهای خاص، افراد زیادی جان خود را از دست می‌دهند و این ظلم بزرگی است که در حق بیماران خاص می‌شود.

وی درباره پرداخت تمام‌رخ به نقش ماموران امنیتی در خنثی‌سازی دسیسه‌های بدخواهان هم بیان کرد: این مجموعه توان تیم امنیتی حاکم را به‌خوبی نشان داد.

رحمانی در عین حال درباره آخرین بازی خود در مجموعه قصه‌های هزار افسون هم درباره روند پخش آن گفت: با پلتفرم قرارداد بسته شده و پیش از عید یا بعد از آن پخش خواهد شد.

مانی رحمانی در این مجموعه در نقش یک استاد دانشجو در دهه ۵۰ ظاهر می‌شود که کتابی با عنوان هزار افسون می‌نویسد و داستان حول همین محور می‌چرخد.

رحمانی به این نکته هم اشاره کرد که در مجموعه قصه‌های هزار افسون در یک کاراکتر که ۱۰ سال از سن واقعی خود بزرگ‌تر است، ایفای نقش می‌کند.

این بازیگر خاطرنشان کرد: کتاب هزار افسون قدرتی ماورایی دارد که عده‌ای بدمن هم به دنبال آن هستند و داستان از این حیث وارد چالش‌هایی می‌شود. این مجموعه دو قسمت دارد که در قسمت فلش‌بک، مانی رحمانی در نقش استاد دانشجو ایفای نقش کرده و فخرالدین صدیق‌شریف در بخش دوم داستان در نقش این استاد دانشجو که در زمان حاضر فیلم بزرگ‌تر شده ظاهر می‌شود.

قاب

تجدید خاطره با «روزگار جوانی»

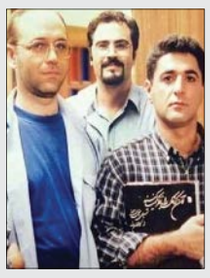

اگر به تماشای سریال‌های دهه‌های گذشته علاقه دارید، در کنار پخش آن از شبکه آی‌فیلم و برخی شبکه‌های تلویزیونی، می‌توانید سکانس‌های آثار مورد علاقه خود را از وبسایت آی‌فیلم تماشا کنید. وبسایت آی‌فیلم فارسی امکان دسترسی مخاطبانش را به سکانس‌های به‌یادماندنی آثار مورد علاقه خود فراهم کرده است. از جمله مجموعه تلویزیونی به‌یادماندنی «روزگار جوانی» به کارگردانی اصغر توسلی که در قالب «فیلم‌نما» تقدیم مخاطبان این سریال می‌شود. در خلاصه داستان این سریال آمده است: چند جوان دانشجو به اتفاق هم، خانه‌ای را اجاره و با هم زندگی می‌کنند. این جوانان هر کدام‌شان شخصیت متفاوتی دارند و در این بین اختلاف سلیقه‌ها و علاقه‌ها موجب بروز مسائلی می‌شود که هر قسمت این مجموعه را با ماجرای تازه‌ای روبه‌رو می‌کند.... در این سریال بازیگرانی چون امین حیایی، بهزاد خداویسی، کیهان ملکی، نصرا... رادش و مهدی صبایی مقابل دوربین رفته‌اند. سریال تلویزیونی روزگار جوانی نه تنها در زمان پخش مورد توجه مخاطبان بود و همچنین در بازپخش‌های مکرر مورد توجه علاقه‌مندان به این سریال قرار گرفت.

جعبه صدا

شنیده شدن صدای نوجوانان از «نیمکت»

مجتبی امیری، تهیه‌کننده برنامه «نیمکت» رادیو جوان درباره این برنامه رادیویی بیان کرد: مخاطبان برنامه نیمکت از دهه ۸۰ و ۹۰ هستند و محوریت اصلی این برنامه درباره چالش‌ها و نیازهای نوجوانان است و در مورد دوران نوجوانی به گفت‌وگو با آنها می‌پردازیم. وی درباره محور این گفت‌وگوها اضافه کرد: ما به موضوعاتی از قبیل این‌که نوجوانان چه فیلمی تماشا می‌کنند، چه موسیقی گوش می‌دهند، چگونه با والدین یا دوستان خود رفتار کنند و ... صحبت می‌کنیم. نوجوانان مشتاقانه در بحث‌ها مشارکت دارند، خیلی حرف‌ها و نظرها دارند و یکی از دغدغه‌های مهم نوجوانان این است که دوست دارند صحبت‌های‌شان شنیده شود و کسی تا به حال در رابطه با این موضوعات با آنها به گفت‌وگو ننشسته است. به همین دلیل رویکردشان نسبت به مباحثی که در برنامه مطرح می‌شود مثبت است. این تهیه‌کننده با اشاره به چالش‌های نوجوانی یادآور شد: ما این چالش‌ها را در قالب شخصیت جمع‌آوری کردیم که در شخصیت نوجوانی با چه چالش‌هایی روبه‌رو هستند و این مهم‌ترین موضوعی است که ما به آن می‌پردازیم.

خاطرات کاغذی

آدم برفی

مریم فلاح: این کارتون تک قسمتی ماجرای دوستی یک بچه خرگوش با آدم برفی‌اش بود که با هم بازی می‌کردند و خیلی هم خوش بودند، تا اینکه یک شب خانه خرگوش آتش گرفت و آدم‌برفی خودش را برای کمک به او رساند. آدم برفی خودش را قربانی کرد تا دوستش را نجات بدهد. اشک‌آورترین لحظه وقتی بود که بچه خرگوش را بغل کرده بود و خودش داشت آب می‌شد در حالی که چشم، دماغ و دهنش روی زمین می‌افتاد. بالاخره موفق شد که خرگوش را بیرون بیاورد و به یک جای امن برساند. وقتی خرگوش را روی زمین گذاشت خودش کاملا ذوب شده بود. فقط دو تا ذغال سیاه که چشم‌هایش بود و هویجی که بینی‌اش شده بود، باقی ماند. این کارتون چینی یکی از جذاب‌ترین ماجراهایی است که در دوران کودکی از آدم برفی‌ها دیدیم.

کارتون آدم برفی سال ۱۹۸۰ به کارگردانی «ونیکسیاوو لاین» و بر اساس داستانی از «هونگ جی» در استودیو انیمیشن سازی «شانگهای فیلم» ساخته شد.

کیوآرکد را اسکن کنید